

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΣΧΕΔΙΟΝ

«Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἦν
ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν».

ΕΦΕΣ. γ:11.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΡΑΥΓΗΣ
DAWN PUBLICATIONS
East Rutherford, New Jersey
U.S.A.

DAWN BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A.

www.dawnbible.com/gr/

Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΕΙΝΑΙ δυνατόν τις, με ὄλας τὰς τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς γνώσεις εἰς ὄλον τὸν κόσμον, νὰ νομίση ὅτι, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἰκανὸς νὰ κἀνη σχεδὸν τὰ πάντα. Ἄλλὰ ἀπογοητευόμεθα βλέποντες ὅτι, παρ' ὄλας τὰς τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς προόδους, ὁ ἄνθρωπος ἐπίσης εἶναι ἰκανὸς ν' ἀφανίσῃ ὀλόκληρον τὸ γένος. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυνατότητος αὐτῆς, ἡ Ἄμερικὴ μόνη ἐξοδεύει πεντήκοντα δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ ἔτος πρὸς ἄμυναν, καὶ ἀναλόγως πράττωσιν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη.

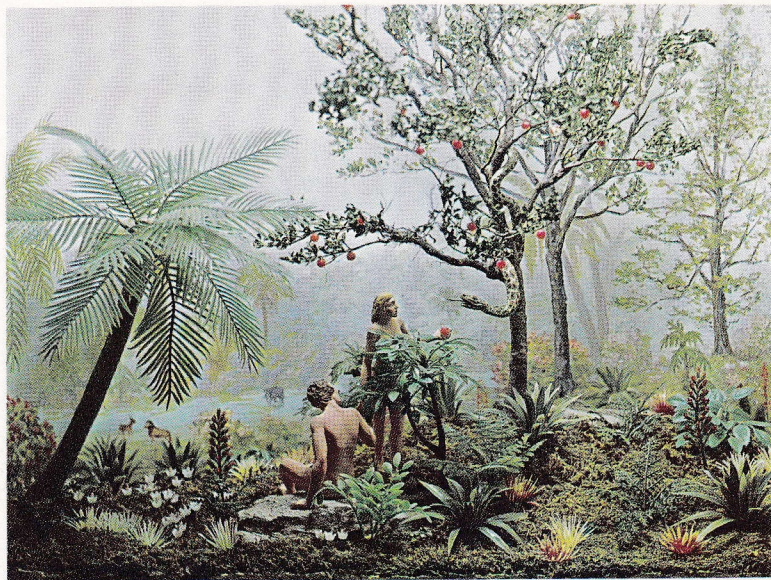
Ἡ ἀνθρωπίνη ἰδιοτέλεια εἶναι εἰς τὴν ρίζαν ἐκάστου προβλήματος, καὶ ἡ ἐπιστῆμη δὲν ἐξαλείφει ἰδιοτέλειαν, μᾶλλον συντελεῖ εἰς αὐτήν. Παρατηροῦντες ὅθεν εἰς τὸ μέλλον, βλέπομεν ταχύτεραν αὐξησιν ταξιδίων, πολυτέλειαν οἰκιακὴν, καλλιτέραν μέθοδον εἰς πᾶν ὅ,τι πράττομεν δι' αὐτομάτων, ἐντούτοις, ἡ χαρὰ ὄλων τούτων παρέρχεται εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι εἶναι δυνατόν ὄλα ταῦτα, καὶ ὁ πολιτισμὸς, ἀκόμη καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος, νὰ καταστραφῶν, προτοῦ ἢ εὐτυχία τῆς αὔριον πλήρωσ ὠριμάσει.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἴμεθα θλιβεροί, ἀπαισιόδοξοι προφῆται μακρὰν τούτου. Ἀπλῶς καλοῦμεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀτελειῶν τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀποτυγχάνει, ὁ Θεὸς ἔχει σχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελέσῃ ἐπιτυχῶς, πέραν πάσης ἀνθρωπίνης προσδοκίας.

Τοῦτο εἶναι σχέδιον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἀποτύχῃ, σχέδιον ἐφαρμογῆς ὄλων τῶν θαυμαστῶν Αὐτοῦ ἰκανότητων, ἄνευ ἰδιοτελείας, εἰς πᾶν τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ κάμῃ δι' ἑαυτόν. Τὸ μέλλον, ὅθεν, εἶναι πολὺ λαμπρόν, ὅσον λαμπραὶ καὶ θαυμασταὶ εἶναι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ.

Η ΠΑΡΑΚΟΗ ΕΝ ΕΔΕΜ

Ἡ φανέρωσις τῆς ιδιοτελείας

Καλοῦντες τὴν προσοχὴν, ἐν ὀλίγοις, ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, ἐξελέξαμεν πέντε εἰκόνας· τρεῖς ἐξ αὐτῶν περιγράφουσι πράξεις ἀναφερομένας εἰς τὴν Γραφήν, καὶ δύο περιγράφουσι ὑποσχέσεις τῆς Γραφῆς. Ἡ πρώτη ἐκ τούτων εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας, εἶναι ἡ σκηνὴ τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῷ Κήπῳ τῆς Ἑδέμ. Ὁ «ὄφις», ὁ Σατανᾶς τῆς Γραφῆς, πειράζει τὴν Μητέρα Εὐὰ νὰ παρακούσῃ εἰς τὸν Δημιουργόν, τρώγουσα ἐκ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ. Πάντες γνωρίζομεν τ' ἀποτελέσματα ταύτης τῆς παρακοῆς. Ἡ Εὐὰ ἔφαγε, καθὼς καὶ ὁ Ἀδάμ, μὲ ἀποτελεσμα, ὡς προελέχθη, τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου, τὴν ἔξωσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ Κήπου τῆς Ἑδέμ ὅπως ἀποθάνωσιν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἄγονον γῆν.

Ἐν τούτοις, εἶναι σπουδαῖον νὰ παρατηρήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προηγήθη τοῦ πειρασμοῦ. Ὄταν ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τοὺς προπάτορας ἡμῶν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὅπως πολλαπλασιασθῶσι καὶ γεμίωσιν τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσωσιν αὐτήν. Ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία ἐπὶ πάσης τῆς γῆς.

Ἄλλὰ ἐλέχθη εἰς τὸν Ἀδάμ ὅτι, «Καθ' ἦν ἡμέραν φάγης ἐξ αὐτοῦ θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει». ΓΕΝ. β: 17.

Εἰς τὴν ἐντολὴν «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὴν γῆν καὶ κυριεύσατε αὐτήν» βλέπομεν σκοπὸν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπλάσθη νὰ τεθῆ ἐπὶ τῆς γῆς προσωρινῶς καὶ μετέπειτα νὰ ληφθῆ εἴτε εἰς τὸν Οὐρανὸν εἴτε νὰ παραδοθῆ εἰς αἰῶνια βάσανα πυρός καὶ θείου. Ὅταν οὗτος ἡμάρτησε, δὲν ἀπώλεσε Οὐράνιον οἶκον, ἀλλὰ ἐπίγειον οἶκον.

Ὁ Σατανᾶς, διὰ μέσου τοῦ ὄφεως, εἶπεν εἰς τὴν Μητέρα Εὐαν ὅτι «δὲν θὰ ἀπέθνησκεν ἕαν ἔτρωγεν ἐκ τοῦ ἀπηγορευμένου καρπού». ΓΕΝ. γ: 4. Ἐκ τοῦ ψεύδους τούτου ἀνεπτύχθησαν, διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, ὅλαι αἱ ἀντιγραφικαὶ θεωρίαι, ὅτι δὲν ὑπάρχει θάνατος. Θάνατος, λέγουν, δὲν εἶναι ὅ,τι φαίνεται ὅτι εἶναι, ἀλλ' εἶναι θύρα δι' ἄλλην ζωὴν. Ἀλλὰ τὸ γεγονός παραμένει ὅτι ὁ θάνατος εἶναι πραγματικότης, διότι «ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος». ΡΩΜ. στ: 23. Ἡ βασιλεία τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀδυσώπητος καὶ σκληρά. Μόνον τὸ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ προμηθεύει διέξοδον ἐξ αὐτῆς.

Ο ΑΒΡΑΑΜ ΠΡΟΣΦΕΡΩΝ ΤΟΝ ΙΣΑΑΚ

Ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Ἀβραάμ

Ἡ ἐπομένη εἰκὼν μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν θαυμαστὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ. Αὕτη ἦτο μετὰ τὸν Κατακλυσμόν. Ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν πιστὸν τοῦτον Πατριάρχην, «Ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς». ΓΕΝ. ιβ: 3, κβ: 18. Ἐπὶ δύο σχεδὸν χιλιάδας ἔτη τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπέθνησκεν, ἀλλ' ἔνταῦθα ὁ Θεὸς ὑπόσχεται ὅτι θὰ εὐλογήσῃ πάσας τὰς φυλάς τῆς γῆς. Αὕτη ἦτο ἀληθῶς ἀκτίς ἐλπίδος.

Ἀργότερον, ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, ἐμεγάλωσεν, ὁ Θεὸς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ νὰ προσφέρῃ αὐτὸν εἰς θυσίαν. Εἶναι ἡ ὑπακοή τοῦ Ἀβραάμ ἥτις ἐκδηλοῦται εἰς τὴν δευτέραν αὐτῆν εἰκόνα. Ὁ Θεὸς δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Ἀβραάμ νὰ θυσιάσῃ τὸν Ἰσαάκ, ἀλλ' ἐπρομήθευσεν ἄμνον ἀντ' αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ἔχομεν ὡραίαν ἐξεικόνισιν τοῦ γεγονότος ὅτι, πρὶν εὐλογηθῶσιν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς μέσῳ τοῦ «σπέρματος» τοῦ Ἀβραάμ, ἀγαπητὸς Πατὴρ ἔπρεπε νὰ προσφέρῃ ὡς θυσίαν τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱόν.

Καθὼς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται, εὐρίσκομεν ὅτι ἦτο πράγματι ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ὁ ἴδιος ὅστις «ἔδωκε τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱόν» νὰ γίνῃ ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ. γ: 16. Ὁ Θεὸς ἠὺχαριστήθη πολὺ ἐκ τῆς ὑπακοῆς τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὥστε ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀρχικὴν ὑπόσχεσιν εἰς αὐτὸν δι' ὄρκου. ΓΕΝ. κβ: 1-18, ΕΒΡ. στ: 13-20.

Ὁ Ἰησοῦς τὸ «σπέρμα» τῆς ἐπαγγελίας

Εἰς τὴν Κ.Δ. πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ «σπέρμα» τῆς ἐπαγγελίας, τὸ ὑποσχεθὲν εἰς τὸν Ἀβραάμ, τὸ «σπέρμα» τὸ ὁποῖον θὰ εὐλογήσῃ πάσας τὰς φυλάς τῆς γῆς, εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, καθὼς ἀναγινώσκομεν, «Πρὸς δὲ τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ. Δὲν λέγει, Καὶ πρὸς τὰ σπέρματα, ὡς περὶ πολλῶν, ἀλλὰ ὡς περὶ ἑνός, «Καὶ πρὸς τὸ σπέρμα σου» ὅστις εἶναι ὁ Χριστός». ΓΑΛ. γ: 16.

Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ προμηθευθὲν μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου «ὄλαι» αἱ ὑποσχεθεῖσαι εὐλογίαι θ' ἀπορρεύσωσιν. Ἡ ὑπόσχεσις αὕτη συμπεριλαμβάνει καὶ ὄλους τοὺς νεκρούς. Ὁ θάνατος προῆλθεν ἕνεκεν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἡ ποινὴ αὕτη ἐπικάθηται ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ γένους. Διὰ τὴν ἀλάθειαν, ὅθεν, τὸ γένος τὰς εὐλογίας τῆς ζωῆς, εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ὁ Ἰησοῦς δώσῃ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ζωὴν διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

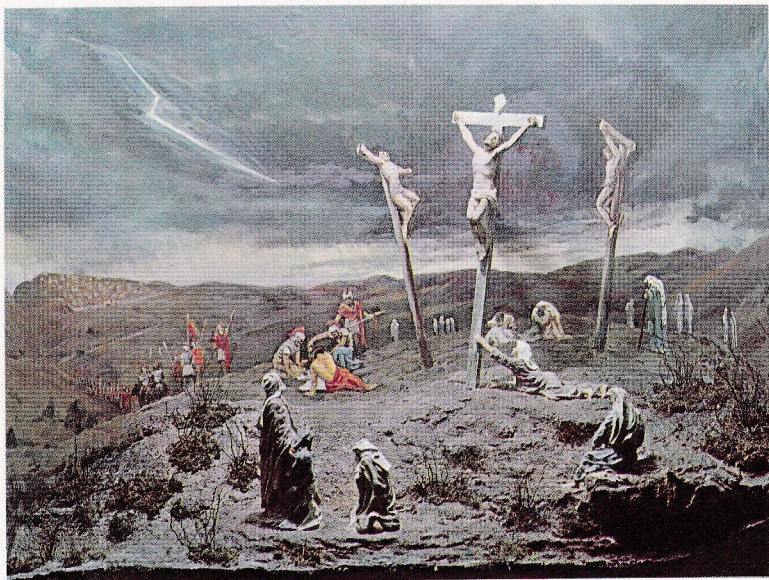
Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς εἶπε περὶ τοῦ Ἰησοῦ, «Ἰδοὺ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». ΙΩΑΝΝ. α: 29. Εἰς

τὴν Π.Δ. ἀναγινώσκομεν ὅτι, ὁ Ἰησοῦς «ἐφέρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν» καὶ ὅτι, «ἔδωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας». ΗΣ. νγ:7, 10. Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος ἔγραψεν ὅτι, ὁ Ἰησοῦς «ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς». Α΄ ΤΙΜ. β:3-6.

Ἦτο τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τοῦ θανάτου ὅπερ ἐπετελέσθη ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Διότι, ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ, «Ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδάμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆναι ἐν τῷ Χριστῷ». Α΄ ΚΟΡ. ιε:21, 22.

Οὕτω βλέπομεν τὴν σπουδαιότητα τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς. Ἡ εὐλογία αὕτη θὰ ἔλθῃ εἰς πάντας δι' ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Αὕτη ἐπρομηθεύθη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐγγυᾶται διὰ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ. ΠΡΑΞ. ιζ:30, 31. Θὰ εἶναι ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ζωῆς ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς. Θὰ ἀποκατασταθῶσι πάντες εἰς ζωὴν ὡς ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ

Ἑτέρα φάσις

Ἄνευ ἄλλης πληροφορίας περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐλογίαν τῶν ἀνθρώπων, θὰ ἐλέγομεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς εὐλογίας ἔπρεπε νὰ ἤρχιζεν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι δὲν ἤρχισεν. Οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦν νὰ πάσχωσιν καὶ νὰ ἀποθνήσκωσιν ὡς πρότερον. Καὶ ἡ Γραφὴ ἐξηγεῖ τὸ διατί. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι, εἰς τὸ σχέδιόν Του ὁ Θεὸς ἔχει κάμῃ προμήθειαν ὅπως «**μικρὸν τι ποιῖμιον**» πιστῶν ἀκολούθων τοῦ Ἰησοῦ, κληθῶσιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ συμμετάσχωσιν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς διανομῆς τῶν εὐλογιῶν τῆς εἰρήνης, ὑγείας καὶ ζωῆς εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ὅταν ἔλθῃ ὁ κατὰλληλος πρὸς τοῦτο καιρὸς.

Εἰς ΓΑΛ. γ: 27, 28, πληροφοροῦμεθα ὅτι, οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ εἶναι ἕν μετ' Αὐτοῦ, καὶ μέλη τοῦ «**σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ**» καὶ «**κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας**». Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἕν προῶδω ἐπὶ δέκα ἔννεα τώρα αἰῶνας.

Εἶναι εἰς τούτους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ὑπεσχέθη νὰ ἐτοιμάσῃ τόπον, καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ παραλάβῃ αὐτοὺς εἰς ἑαυτόν, ὅπως εἶναι καὶ αὐτοὶ μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν Του. ΙΩΑΝΝ. ιδ: 2, 3. Εἶναι εἰς τούτους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, «**Μὴ φοβοῦ μικρὸν ποιῖμιον, διότι ὁ Πατὴρ σας ἠδύοκῆσε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν**». ΛΟΥΚ. ιβ: 32.

Ἡ ἐλπίς τῆς Βασιλείας

Μακρὰ ἄλλος ὑποσχέσεων εἰς τὴν Π.Δ. συνεχιζομένη καὶ εἰς τὴν Κ.Δ. ἀποκαλύπτει ὅτι, ὁ Ἰησοῦς θὰ ἰδρῶσῃ Παγκόσμιον Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μέσω αὐτῆς αἱ ὑποσχεθεῖσαι εὐλογίαι τῆς ζωῆς θὰ ἀπορρεῦσωσιν εἰς τοὺς λαοὺς. Μία τοιαύτη προφητεία εἶναι ἡ τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ, ἣτις διακηρύττει περὶ τοῦ Μεγάλου τούτου Βασιλέως ὅτι, «**εἰς τὴν αὐξήσῃ τῆς ἐξουσίας Αὐτοῦ καὶ εὐρύνης δὲν θέλει εἶσθαι τέλος**». ΗΣ. θ: 6, 7.

Αἱ Γραφαὶ ἀποκαλύπτουσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν Πρώτην Αὐτοῦ Ἐλευσιν νὰ πάθῃ καὶ ἀποθάνῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐπανερχεται ὅπως ἐγκαθιδρῶσῃ τὴν Βασιλείαν Του πρὸς εὐλογίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ Δευτέρᾳ Αὐτοῦ Παρουσίᾳ. Εἶναι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ὅτε ὡς «**Βασιλεὺς Βασιλέων**» ὁ κόσμος θὰ φωτισθῇ περὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ δοθῇ εὐκαιρία ὑπακοῆς τοῦ θείου νόμου καὶ ζῆση αἰωνίως. ΑΠΟΚ. ιθ: 16, ΠΡΑΞ. γ: 23.

Ὁ Προφήτης Δαυιδ ἀναγνωρίζει τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὡς τὸν «**ἔσχατον καιρὸν**» καὶ ὑποδεικνύει ὅτι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰ-

ναί ὅτε «οἱ ἄνθρωποι θέλουσι περιτρέχει καὶ ἡ γνῶσις θέλει πληθυνθῆ». ΔΑΝ. ιβ: 4.

Ἡ ἔκφρασις «ἔσχατος καιρὸς» δὲν ἐννοεῖ τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ἢ τὴν πυρπόλησιν τῆς γῆς, καθὼς αἱ παραδόσεις σκοτεινῶν αἰῶνων μᾶς παρέδωσαν, μᾶλλον ἀναφέρεται εἰς τὸ «τέλος» τῆς βασιλείας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Ἐννοεῖ τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὅποιον θεία ἐπέμβασις, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κόσμου, θὰ ἐπιφέρῃ διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας, τὸ τέλος πάντων τῶν κακῶν: πολέμους, ἐκμεταλλεύσεις, πείναν, ἀσθένειαν, καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Ἡ Γῆ διαμένει αἰωνίως

Ἡ Γῆ, λέγει ἡ Γραφή, θὰ διαμένῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ΕΚΚΛΗΣ. α: 4. Ὁ Κύριος βεβαιοῖ ὅτι δὲν ἐδημιούργησεν αὐτὴν εἰς μάτην, ἀλλὰ διὰ νὰ κατοικῆται. ΗΣ. με: 18. Ὡς ἐμάθομεν τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅπως, οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν αἰωνίως ἐπὶ τῆς γῆς. Αὕτη εἶναι ὁ οἶκος αὐτῶν. Τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι, ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ καταστραφῇ μὲ τὴν ὑδρογόνον βόμβαν, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπέθανον εἰς τοὺς πολέμους ἢ ἀλλεοτρόπως, θὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐν τῇ ζωῇ δι' ἀναστάσεως ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἠρωτήθῃ περὶ τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, προεῖπεν περὶ καιροῦ «θλίψεως μεγάλης», θλίψεως ἐν τῇ ὁποίᾳ, ἔαν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν ἤθελε σωθῆ οὐδεμία σὰρξ. ΜΑΤΘ. κδ: 21, 22. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἐπὶ πάσης τῆς γῆς σήμερον, καθὼς τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουσιν, διὰ θείας ὁμως ἐπεμβάσεως δὲν θὰ καταστραφῇ πᾶσα σὰρξ.

Αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐν τῇ προφητείᾳ

Πᾶσαι αἱ οὐσιώδεις ἐπιστημονικαὶ ἐφευρέσεις τῶν ἡμερῶν μας προελέχθησαν εἰς τὰς προφητείας τῆς Γραφῆς. Ἡ «γνῶσις» εἰς τὸ «περιτρέχειν» μαρτυρεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προφητείας τοῦ Δανιήλ. Αἱ ἐπόμεναι εἰκόνες διαλαλῶσιν εὐγλώττως τοῦτο.

Θὰ εἶναι δύσκολον διὰ τὴν νέαν γενεάν μας νὰ κατανοήσῃ ὅτι, τὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν μας δὲν ὑπῆρξαν εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλ' ἦλθον εἰς τὸ εἶναι ἀποτόμως εἰς τὸν εἰκοστὸν τοῦτον αἰῶνα. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν ἀξιοσημείωτον ἐκπλήρωσιν τῶν προφητειῶν τῆς Γραφῆς περὶ τῆς ὅσον οὐπω ἰδρύσεως τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας.

Ὁ Δανιὴλ ἐπίσης προεῖπεν, ἀναφορικῶς περὶ τῆς Βασιλείας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, κατὰ τὸν «ἔσχατον τοῦτον καιρὸν» ὅτι, θὰ ὑπάρξῃ «θλίψις ἣτις οὔτε ἔγινε οὐδὲ θέλει γείνη μετὰ ταῦτα». ΔΑΝ. ιβ: 1. Αὕτη εἶναι ἡ «μεγάλῃ θλίψις» ἢ ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ

Ἰησοῦ εἰς ΜΑΤΘ. κδ: 22. Ὁ Ἰησοῦς ἐπίσης ὠμίλησε περὶ τοῦ καιροῦ τούτου, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ «ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἔθνῶν ἐν ἀπορίᾳ» καὶ ὅποτε αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων θέλουσιν «ἀποψυχεῖ ἐκ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην». ΛΟΥΚ. κα: 25, 26.

Ἐνταῦθα ἐπίσης ἔχομεν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἡμερῶν μας. Ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀποψυχούσιν ἐκ τοῦ φόβου διὰ τὰ ἐπερχόμενα δεινὰ εἰς τὴν οἰκουμένην. Αἱ Γραφαὶ δὲν ἀποκαλύπτουσιν λεπτομερῶς πόσον θὰ εἶναι καταστρεπτικὴ ἡ θλίψις αὕτη, πρὶν ἢ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐγκαθιδρυθῇ, καὶ σῶσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῆς ἀφροσύνης αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, ἓνα πρᾶγμα αἱ Γραφαὶ ὑποδεικνύουσιν ἀκριβῶς, ὅτι τὰ ἰδιοτελῆ ἐγκαθιδρύματα τῶν ἀνθρώπων θὰ καταστραφῶσιν. Β' ΠΕΤΡ. γ: 10. Εἶναι τὰ ὑπολειπόμενα πλήθη, ἅτινα συμβολίζονται εἰς τὴν τελευταίαν ἡμῶν εἰκόνα, ἅτινα στρέφουσιν τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὰς ὑποσχεθείσας εὐλογίας τοῦ Κυρίου διὰ τὸ μέλλον.

Ο ΔΑΝΙΗΛ ΒΛΕΠΕΙ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΗΜΩΝ

Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΝΕΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ

Εἰς τὸ βάθος ἀμυδρῶς βλέπομεν τὴν Ἁγίαν Πόλιν τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἀπλῶς εἶναι σύμβολον. Εἰς τὴν Γραφήν ἡ πόλις συμβολίζει Κυβέρνησιν. Κατανοοῦμεν, ὅταν λέγωμεν WASHINGTON, τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, LONDON τὴν Ἀγγλικὴν, ΜΟΣΧΑ τὴν Ρωσικὴν. Οὕτω εἰς τὴν Γραφήν, ἰδιαίτερος εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, μᾶς λέγεται ὅτι ἡ «Ἁγία Πόλις» ἣτις κατέρχεται ἐξ οὐρανοῦ, εἶναι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ, με Κεφαλὴν Αὐτὸν τὸν Χριστόν, ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ με Βασιλέα Αὐτὸν τὸν Χριστόν. ΑΠΟΚ. κα: 1-5.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὸν Πιλάτον, «Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». ΙΩΑΝΝ. ιη: 36. Εἶναι θεία Κυβέρνησις, ἐκ Θεοῦ, οὐχὶ ἐξ ἀνθρωπίνης δυνάμεως καὶ προελεύσεως, καὶ οἱ νόμοι αὐτῆς θεῖοι. Θὰ εἶναι διὰ τῆς ὑπακοῆς τῶν νόμων τῆς Κυβερνήσεως

ταύτης ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εὐλογηθῶσι, μέσω τοῦ ὑποσχεθέντος σπέρματος τοῦ Ἄβραάμ, «πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς».

Τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς

Αἱ εὐλογίαι, βεβαιούμεθα, ἐμπερικλείουσι καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τοῦ θανάτου. Περιγράφων τὴν τελικὴν αὐτὴν κατάστασιν τῆς «Ἁγίας Πόλεως τοῦ Θεοῦ» καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπὶ γῆς ἰδρύσεως τῆς Βασιλείας, ὁ Ἀποκαλυπτὴς λέγει, «**Θέλει ἐξάλειψαι ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλέον, διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον**». ΑΠΟΚ. κα: 4.

Εἰς ἄλλην ὑπόσχεσιν τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας καὶ τῶν εὐλογιῶν αὐτῆς, ἔχομεν τὴν εἰκόνα τῆς Βασιλείας ὡς «**θρόνου**», «**τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου**». ΑΠΟΚ. κβ:1. Ὑδωρ ζωῆς ἐξέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου τούτου, δένδρα δὲ φέροντα καρποὺς ζωῆς φύονται ἐκατέρωθεν τῶν ὄχθων, καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν εἶναι πρὸς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. ΑΠΟΚ. κβ:2. Ἀληθῶς ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς χρειάζονται θεραπείαν σήμερον.

Αἱ εὐλογίαι δὲ αὗται ἐντὸς ὀλίγου θὰ φθάσωσιν εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Καθὼς οἱ προπάτορες ἡμῶν, ἐκδιωχθέντες ἐκ τοῦ Κήπου τῆς Ἐδέμ, ἡστερήθησαν τῶν ζωηφόρων καρπῶν τῶν δένδρων τοῦ Παραδείσου, οὕτω εἰς τὴν Μεσσιανικὴν Βασιλείαν, ἥτις εἶναι ἐπὶ θύραις, ὅλα τὰ τέκνα τοῦ Ἀδάμ θὰ προσκληθῶσι νὰ ἔλθωσι καὶ λάθωσιν ἐκ τῶν καρπῶν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν, ἅτινα πηγάζουσιν ἐκ τοῦ «**θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου**». ΑΠΟΚ. κβ:17.

Ἐποκατάστασις τῶν νεκρῶν

Καθὼς ἐν ὀλίγοις ἔχομεν παρατηρήσει, δὲν εἶναι μόνον οἱ ζῶντες οἵτινες θὰ εὐλογηθῶσιν διὰ ζωῆς ὑπὸ τὴν Μεσσιανικὴν Βασιλείαν. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη διὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ὅτι, ὅλοι ὅσοι ἀπέθανον θὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ζωὴν δι' ἀναστάσεως, καὶ θὰ λάθωσι τὴν εὐκαιρίαν τῆς εὐλογίας πρὸς ζωὴν δι' ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους τῆς Βασιλείας. Ἐὰν δὲν ἦτο οὕτω τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὀλοκλήρου, πρὸς ζωὴν, θὰ ὑστερεῖτο κατὰ πολὺ ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀγαπητὸς σκοπὸς τοῦ Δημιουργοῦ διὰ τὰ ἀνθρώπινα Αὐτοῦ πλάσματα.

Ἡ ἐλπίς τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν συγκεντροῦται εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν Λυτρωτὴν. Α' ΚΟΡ. ιε:21, 22. Κατὰ τὴν Πρώτην Αὐτοῦ ἐπίγειον Διακονίαν, ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν ἀρκετὰς ἐπιδείξεις τῆς θαυμαστῆς Αὐτοῦ θείας δυναμείας, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τοὺς νεκροὺς εἰς τὴν ζωὴν. Μία ἐξ αὐτῶν ἦτο ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. ΙΩΑΝΝ. ια:1-44.

Ὁ Λάζαρος ἦτο ἀδελφὸς τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας, καὶ ἔζων ἐν Βηθανίᾳ. Ὁ Λάζαρος ἠσθένησε καθ' ἓν χρόνον ὁ Ἰησοῦς διηκόνει

ἐν Γαλιλαίᾳ, μακρὰν, πρὸς βορρὰν τῆς Βηθανίας. Αἱ ἀδελφαὶ ἀπέ-
στειλαν λόγον εἰς τὸν Ἰησοῦν περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀδελφοῦ των,
νομίζουσαι ὅτι ὁ Ἰησοῦς θὰ ἤρχετο ταχέως. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς λαβὼν
τὴν ἀγγελίαν ἐχρονотρίβησε δύο ἡμέρας, καὶ τότε λέγει εἰς τοὺς
μαθητάς Του, «**Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη, ἀλλ' ὑπάγω δια-
νά ἐξυπνήσω αὐτόν**». Οἱ μαθηταὶ ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνεφέ-
ρετο εἰς τὸν φυσικὸν ὕπνον, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, «**Κύριε, ἂν
ἐκοιμήθῃ θέλει σωθῆ**». **ΙΩΑΝΝ. ια: 11, 12.**

Ὁ ὕπνος τοῦ θανάτου

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς μαθητάς Του τί ἦν νόει. Εἶ-
πεν εἰς αὐτοὺς παρρησίᾳ, «**ὁ Λάζαρος ἀπέθανε**». Εἰς τὴν μικρὰν
ταύτην συνομιλίαν, σπουδαία τις ἀλήθεια τῆς Γραφῆς ἔρχεται εἰς
τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, ἥτις εἶναι ὅτι, ἐκεῖνοι οἵτινες ἀποθνήσκουσιν,
δὲν εἶναι ζῶντες εἰς τὸν Οὐρανόν, τὴν Κόλασιν ἢ τὸ Καθατήριον
πῦρ, ἀλλ' εἶναι εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας, ὅπερ ὁ Ἰησοῦς παρο-
μοιάζει μὲ «**ὑπνον**». Οὕτως εἶναι ἡ κατάστασις ἐκεῖνων οἵτινες
κοιμῶνται ἐν τῷ θανάτῳ. Θεῖα δύναμις, μέσῳ τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀφυ-
πνήσῃ πάντας τοὺς οὕτω «**κοιμωμένους**».

Ὁ θάνατος ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἔνεκεν τῆς πρακοῆς τοῦ
Ἀδάμ, θὰ ἦτο αἰώνιος, ἐὰν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπρομήθευε Λυ-
τρωτήν. **ΙΩΑΝΝ. γ: 16.** Διότι ὁ Ἰησοῦς ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀμαρ-
τωλοῦ ἐν τῷ θανάτῳ, ἡ αἰώνιος ἀπώλεια καθίσταται «**ὑπνος**», ἐκ
τοῦ ὁποῦ ἡ Γραφή ὑπόσχεται «**ἀφύπνησιν**». Ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου
ἦτο ἀπόδειξις τῆς θείας δυνάμεως, καὶ βεβαίωσις δι' ἡμᾶς περὶ
τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ.

Πάντες ἐγειρόμενοι

Εἰς ἄλλην περίπτωσιν, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, «**Μὴ θαυμάζετε τοῦτο,
διότι ἔρχεται ὥρα καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν
ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ θέλουσιν ἐξέλθει οἱ πράξαντες τὰ ἀνά-
στασιν κρίσεως**». **ΙΩΑΝΝ. ε: 28, 29.** Ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς ἐξηγεῖ
ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ «**ἔπραξαν καλὰ**» κατὰ τὸν θεῖον
κανόνα, θὰ λάβωσιν, ἐγειρόμενοι ἐκ τοῦ θανάτου, τὸ δῶρον τῆς
ζωῆς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὅλοι θὰ ἐγερθῶσιν πρὸς «**κρίσιν**».

Κρίσις δὲν σημαίνει κατάκρισιν ἢ καταδίκην, ἀλλὰ διαδικασίαν,
καιρὸν δοκιμασίας, εὐκαιρίαν ἢ πρὸς αἰώνιον ζωὴν ἢ πρὸς αἰώνιον
θάνατον. Ὅθεν, οἱ ἄπιστοι ἐγειρόμενοι ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου,
θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς παιδείας δοκιμασίας, τιμωρίας, ὅπως μάθωσι
καὶ συμμορφωθῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νόμους τοῦ Κυρίου. Ἐὰν δι-
έλθωσι τὴν «**κρίσιν**» ἐπιτυχῶς καὶ μάθωσι τὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς νό-
μους τῆς Βασιλείας, καὶ οὕτοι ἐπίσης θὰ ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ
λάβωσιν ἐκ τοῦ «**ὑδάτος τῆς ζωῆς δωρεάν**», καὶ ζήσωσιν αἰώνιως.
ΑΠΟΚ. κβ: 17.